

دعای ۱۶ - دعا هنگام فرارسیدن صبح

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مُتَمَسِّكاً بِجَبَلِ طَاعَتِكَ،
مُعْتَصِماً بِوَثَائِقِ مَغْفِرَتِكَ، رَاجِئاً طَوْلَكَ مُؤَمِّلاً
فَضْلَكَ، مُلْقِياً إِلَيْكَ أَقَالِيدَ أَمْوَالِي، حَاطِئاً
بِفِنَائِكَ رَكَائِبَ رَجَائِي، مُقِرّاً بِذُنُوبِ رَكْبَتِهَا
وَأَوْزَارِ اسْتَحْقَبْتُهَا بِمَا كَسَبْتُ يَدَايَ، وَجَنَّتَاهُ
عَلَيَّ بِخِذْلَانِ صَحْبِنِي مُعْتَرِفاً بِخَطَايَا جَنِيئَتِهَا،
وَعِظَائِمَ اجْتَرَمْتُهَا.

خداوندا، من صبح را آغاز کردم در حالی که به ریسمان طاعتت چنگ زده، و پناه برده‌ام به محل‌های مورد اعتماد از آمرزشت، امیدوارم به عطایت، آرزومند فضلت، افکنده‌ام به سوی تو کلیدهای آرزوهایم را، بارهای امیدم را در آستان تو فرود آورده‌ام، اقرار می‌کنم به گناهانی که مرتکب شده و خطاهایی که بردوش گرفته‌ام از آنچه دست‌ان عمل کرده و بر من جنایت نموده خواری و پستی را همراه کرده و اعتراف می‌کنم به خطاهایی که انجام داده و گناهان بزرگی که مرتکب گشته‌ام.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ، تَقْبَلُ
التَّوْبَةَ وَتَغْفِرُ الْحُوبَ، وَأَنَا عَبْدٌ ذَلِيلٌ، مُقِرٌّ

بِالْخَطِيئَةِ، نَادِمٌ عَلَيْهَا، هَارِبٌ مِنْ فَوْرَةِ غَضَبِكَ
إِلَى مُجْبُوْحَةٍ فَضْلِكَ، رَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَعْطِيَّتِي
بِالْإِقَالَةِ وَالصَّفْحِ، سَائِلًا فَسِيْحَةَ رَحْمَتِكَ وَسَعَةَ
طَوْلِكَ، أَعْدِفِ اللَّهُمَّ عَلَيَّ سِرْبَالَ غُفْرَانِكَ
بِعَظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ، وَأَسْجِفْ عَلَيَّ نَفْسِي سُتُورَ
رِضْوَانِكَ بِجَبْرُوتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَأَسْمَائِكَ الَّتِي
تَعَزُّبُ قُلُوبَ الْخَلَائِقِ عَنِ الْإِحَاطَةِ بِهَا إِذْ هِيَ
مُسْتَتِرَةٌ دُونَهُمْ، وَمُنْكَتَمَةٌ عَنْهُمْ، وَمَحْجُوبَةٌ
لَدَيْهِمْ.

خداوندا تو پروردگار بخشنده مهربان با محبت هستی، توبه را می‌پذیری و گناه را می‌بخشی، و من بنده خوار اقرار کننده به خطای پشیمان بر آن هستم، گریخته‌ام از شدت خشمت به میان فضلت، به تو مشتاقم که مرا بپوشانی با گذشت و چشم پوشی، درخواست کننده رحمت گسترده و فضل فراوان تو هستم، خداوندا، جامه غفرانت را بر من فرو انداز به عظمت و جلالت و بپوشان بر من پرده‌های خشنودی‌ات را به جبروت و قدرتت و به نام‌هایت، که دور است دل‌های خلائق از احاطه بر آنها، زیرا که آنها از آنان پوشیده و بر آنان ناپیدا، و نزد آنان نا آشکار است.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ جَمِيعِ
خَلْقِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ حَسَنَاتِ خَلْقِكَ
وَسَيِّئَاتِهِمْ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ، وَلَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ فِي دُنْيَاكَ وَآخِرَتِكَ، اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ.

خداوندا، تورا سپاس باد به شمار آنچه بر همه آفریدگانت نعمت داده‌ای و تورا سپاس باد به شمار کارهای نیک بندگانت و بدی‌های آنان از آغاز روزگار تا به آخر آن، و تورا سپاس باد به شمار هر چیزی که در دنیا و آخرت وجود دارد، خداوندا تورا سپاس باد آنگونه که تو شایسته‌اشی.

اللَّهُمَّ تُبَّ عَلَيَّ عَبْدِكَ الْخَائِفِ سَطَوَتِكَ الَّتِي
اسْتَحَقَّهَا بِسَيِّئِ فِعْلِهِ، الْوَاقِفِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ
بَهَظَّتْهُ ذُنُوبُهُ، الْمُعْتَرِفِ بِمَا سَلَفَ مِنْ أَوْزَارِهِ،
الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنْ أَلِيمِ عُقُوبَتِكَ، الْمُسْتَخْذِي
لَكَ، اللَّائِذِ بِعُرَى غُفْرَانِكَ،

خداوندا، بپذیر توبه بنده هراسان از خشمت را که مستحق شده است آن را با زشتکاری اعمالش، آن که در پیشگاه تو ایستاده است در حالی که گناهانش بر او سنگینی می‌کند، اعتراف می‌کند به گناهان گذشته‌اش، به تو پناه می‌برد از کیفر دردناکت، آن که منقاد توست و پناه جسته به دستگیره‌های آمرزشت،

الْمُسْتَدْرِي بِظِلِّكَ الظَّلِيلِ، بِجَمِيعِ مَا تُبَّتَ
 عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ مُنْذُ بَرَأْتَهُمْ وَبِمَا تُتُوبُ عَلَى
 نَسَمَتِكَ وَجِبِلَّتِكَ وَسُكَّانِ سَمَائِكَ وَقُطَّانِ
 أَرْضِكَ إِلَى وَقْتِ طَيْكِ الْحِسَابِ، وَتَهَيَّءْ مِنْ
 أَنَاتِهِمْ وَاعْتِفَارِ ذُنُوبِهِمْ لَهُمْ، وَتَعَمُّدِ زَلَّاتِهِمْ،
 وَالْإِفْضَالِ عَلَيْهِمْ بِغُفْرَانِكَ الَّذِي لَا كَفَاءَ لَهُ،
 وَرَحْمَتِكَ الَّتِي لَا يُشَاكِلُهَا نَوَالٌ، وَلَا يُحِيطُ بِهَا
 وَصْفٌ، وَلَا يَبْلُغُهَا مَدَى شَرْحٍ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ.

آنکه در سایه گسترده‌ات خود را پنهان نموده است، به
 همه آنچه پذیرفتی توبه همه آفریدگانت را از آن وقت که
 آنها را آفریدی و به آنچه می‌پذیری توبه آفریدگان و خلائق را و
 ساکنان آسمان و مقیمان در زمینت را تا هنگامی که پایان
 بخشی حساب را، و به آنچه آماده می‌کنی از مهلت دادن‌شان و
 آمرزش گناهان‌شان و چشم‌پوشی کردن از لغزش‌های‌شان
 و فضل و عنایتت بر آنها با غفرانت، که آن را همانند و برابری
 نباشد، و رحمت که چیزی از عطاها شبیه آن نیست و آن را
 در بر نمی‌گیرد هیچ توصیفی، و هیچ بیانی به آن نرسد که تو
 بسیار توبه پذیر رحیم مهربان بخشنده می‌باشی.